

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 53.

Vydána dne 24. června 1925.

Obsah: (127.—129.) 127. Nariadenie, ktorým sa vydávajú predpisy o živnostenskej výrobe sódovej vody. — 128. Nariadenie, ktorým vydávajú sa predpisy pre živnostenské provodzovanie sušiarieň ovocia, čakanky, repy a iných zemedelských výrobkov. — 129. Nariadenie o zachádzaní s celuloidom, celuloidovým tovarom a celuloidovými odpadky.

127.

Vládné nariadenie
zo dňa 26. mája 1925,

ktorým sa vydávajú predpisy o živnostenskej
výrobe sódovej vody.

Vláda Československej republiky nariaďuje podľa §§ 39 a 102, odst. 6., zákona zo dňa 10. októbra 1924, č. 259 Sb. z. a n. (živnostenského zákona pre územie Slovenska a Podkarpatskej Rusi):

§ 1.

(1) Pracovne určené k živnostenskej výrobe vody sódovej musia byť spôsobilé, ako to vyžaduje nielen čistota, ktorá má byť v týchto miestnostiach udržiavaná, ale aj čistota prístrojov a náčinia, ktorých sa pri výrobe užíva.

(2) Tieto miestnosti musia vo všeobecnosti vyhovovať príslušným ustanoveniam vládneho nariadenia zo dňa 26. mája 1925, č. 114 Sb. z. a n., ktorým sa vydávajú všeobecné predpisy na ochranu života a zdravia pomocných robotníkov. Tieto miestnosti musia byť menovite svetlé a dobre vetrateľné a mať nepromokavú, snadno čistiteľnú dlážku, ktorá buď sriadená v takom spáde, aby rozliaté tekutiny mohli snadno odtiekať.

(3) Steny pracovných miestností musia byť hladko omietnuté a až do výšky najmenej dvoch metrov nad dlážkou opatrené náterom, ktorý sa dá omývať.

(4) Užívať pracovne za miestnosti obytné, miestnosti k praniu bielizne alebo za kuchyne alebo k iným úkonom, ktoré s výrobou nesúvisia, je neprípustné.

§ 2.

(1) Prístroje určené k výrobe sódovej vody a iné závodné zariadenia buďte udržiavané stále v čistote.

(2) Medené alebo bronzové miesacie nádoby a miešadlá, ako aj všetky mosadzné alebo medené časti prístrojov, ktoré prichádzajú v styk s vodou alebo kyselinou uhličitou, musia byť pocínované čistým cínom bez oloveného primiešku.

(3) K vedeniu kyseliny uhličitej alebo uhličitej vody nesmú byť užívané trubky, ktoré sú vyrobené z olova, zinku alebo vulkanizovaného kaučuku obsahujúceho zinok alebo antimon; pri upotrebení cínu dovolený je prímiešok olova najvyšš jednoprocentný; medené alebo mosadzné trubky musia byť pocínované čistým cínom bez prímiešku olova.

(4) Pocínovanie buď udržiavané stále v dobrom stave.

§ 3.

Prv ako sa počne užívať miesacích nádob, buďte podrobené úradnej zkúške vodným tlakom o polovicu vyšším nežli najvyšší tlak provodzovací, ktorý bude užívaný. O každom vyzkúšaní takejto nádoby bude vydané potvrdenie, ktoré buď uložené v závode k nahliadnutiu úradných osôb.

§ 4.

Na každom miesidle alebo vedení k nemu musí byť poistný ventil, upravený na najvyšší prípustný tlak provodzovací, a tlakomer (manometer), na ktorom je najvyšší prípustný tlak označený, ako aj nástavec pre kontrolný tlakomer s Whitworthovým závitom veľkosti troch štvrtí anglického palca.

§ 5.

V miesidle nesmie byť držaná sódová voda v zásobe; preto pokaždé, keď sa výroba na dlhšiu dobu preruší, buď sódová voda z miesidla úplne vypustená a miesidlo pred opätným použitím prepláchnuté čistou vodou.

§ 6.

(1) K výrobe sódovej vody, ako aj k čisteniu prístrojov a nádob smie sa užívať len taká voda, ktorá bola podľa výsledku chemického rozboru, alebo kde toho dľa rozhodnutia úradu bolo treba, tiež podľa rozboru bakteriologického uznaná za úplne spôsobilú k ľudskému požívaniu. Prameň, z ktorého sa voda berie, buď chránený pred znečistením, pri odberaní vody buď zachovávaná najprísnejšia čistota.

(2) Nie je dovolené dovážať a prinášať vodu do výroby z niektorého prameňa vonku ležiaceho.

(3) V miestach, kde sú sriadené verejné vodovody pre pitnú vodu, buďte k výrobe sódovej vody určené prístroje spojené priamo s vodovodom.

§ 7.

Kyselina uhličitá k nasycovaniu vody upotrebená musí byť prostá znečistení, ktoré sú zdraviu škodlivé, ako aj iných znečistení, ktoré sú na ujmu požívania a chuti. Vyrábali sa kyselina uhličitá na mieste samom, musí prv, než sa vedie do plynojemov, prejsť aspoň dvoma premývacími nádobami, z ktorých prvá má obsahovať roztok sódy. Tekutiny v premývacích nádobách buďte obnovované podľa potreby, avšak aspoň raz denne.

§ 8.

K úkonom s kyselinou sírovou, ktorých je treba, buď užívané nádob a pomôcok, ktoré čo možné vylučujú ohrozenie robotníkov kyselinou.

§ 9.

(1) Tekuté kyseliny uhličité smejú byť upotrebené len v nádržiach (oceľových lahvách, recipientoch), ktoré svojou povahou a úradným vyzkúšaním vyhovujú príslušným predpisom pre železničnú dopravu tej ktorej doby platným.

(2) Tieto nádrže nesmiejú byť váľané alebo hádzané a buďte pokaždé tak postavené alebo uložené, aby boli chránené od účinku tepla, menovite tiež od priameho ožiarenia slnečným svetlom.

(3) Aby bola zvýšená bezpečnosť polohy týchto nádrží, buď upotrebené, treba-li toho, vhodných podstavcov.

§ 10.

Medzi nádržku kyseliny uhličitej a miesidlo musí byť vsunutý spoľahlive pôsobiaci redukčný ventil.

§ 11.

(1) Každý stáčací prístroj musí byť opatrený dostatočne silným ochranným plášťom z plechu alebo drôteným pletivom (chránidlom lahví), ktorý obklopuje nádobu naplňovanú.

(2) Robotníkom u stáčacích prístrojov zamestnaným buďte poskytnuté drôtené masky na obličaj a kožené manžety.

§ 12.

(1) Nádob, v ktorých sa sódová voda predáva (lahve, sifóny), musia byť označené menom a bydliskom výrobcu sódovej vody; označenie musí byť prevedené nesmazateľne vyrytím, vypálením a pod.

(2) Výrobcom sódovej vody je zakázané plniť a predávať lahve a sifóny sódovej vody opatrené menom a ochrannou značkou cudzieho podniku; taktiež je zakázané odstraňovať meno alebo ochrannú značku, uvedené na sódových lahvách, sifónoch alebo na ich kovaní.

(3) Už naplnené nádoby (lahve, sifóny) buďte tak uložené v pracovni, aby pri výbuchu niektorej nádoby neboli robotníci poranení; je-li toho treba, buď sriadená ochranná stena.

§ 13.

Cínová sliatina ku kovovým hlavičkám, ktorými sa lahve uzavierajú (k záverkám sifónovým), smie obsahovať najvyšš desať percentov olova. Stúpacia trubka musí byť sklenená.

§ 14.

Výrobci sódovej vody majú pečovať o to, aby lahve na sódovú vodu a iné nádoby ku predaju sódovej vody (bomby, byvety) boli čisté. Lahve, na ktorých dne alebo stenách lpí usadlina, sú z predaja vylúčené.

§ 15.

Prv ako sa započne sódová voda vyrábať, treba zistiť, či výrobnia a voda, ktorej má byť upotrebené, sú spôsobilé. Šetrenie o spôsobi-

losti vody musí sa previesť aj vtedy, keď majiteľ závodu zamýšľa užívať inej vody, než ktorá mu bola k výrobe povolená.

§ 16.

Živnostenské úrady majú častejšími prehliadkami výrobných miestností a ich zariadenia dohliadať na to, či sa pečlivo zachovávajú tieto predpisy.

§ 17.

Prestupky tohoto nariadenia, pokiaľ nejde o činy prísnejšie trestné, stíhajú sa podľa zákona č. 259/1924 Sb. z. a n.

§ 18.

(1) Toto nariadenie nabýva účinnosti dňom vyhlásenia.

(2) Súčasne pozbýva platnosti nariadenie býv. uh. ministra vnútra vydané v dohode s býv. uh. ministrom obchodu zo dňa 22. júla 1912, č. 116.000.

§ 19.

Prevedením tohoto nariadenia poveruje sa minister priemyslu, obchodu a živností, minister verejného zdravotníctva a telesnej výchovy a minister sociálnej pečlivosti v dohode so zúčastnenými ministrami.

Švehla v. r.

Novák v. r.	Dr. Franke v. r.
Dr. Hodža v. r.	Šrámek v. r.
Dr. Winter v. r.	Dr. Beneš v. r.
Udržal v. r.	Bečka v. r.
Malypetr v. r.	Dr. Markovič v. r.
Srba v. r.	Dr. Dolanský v. r.

Dr. Kállay v. r.

128.

Vládne nariadenie
zo dňa 26. mája 1925,

ktorým vydávajú sa predpisy pre živnostenské provodzovanie sušiarieň ovocia, čakanky, repy a iných zemedelských výrobkov.

Vláda Československej republiky nariaďuje dľa § 102, odst. 6., zákona zo dňa 10. októbra 1924, č. 259 Sb. z. a n. (živnostenského zá-

kona pre územie Slovenska a Podkarpatskej Rusi):

§ 1.

Pri živnostensko-policaјnom schvaľovaní nových provodzovíeň k sušeniu ovocia, čakanky, repy a iných zemedelských výrobkov priamo dýmovými plyny bud'te zachovávané tieto predpisy:

§ 2.

Dolejšie sušiace komory, v ktorých sa tovar suší, bud'te tak zariadené, aby všetky práce sa v nich daly vykonať náradím na dlhých tyčiach z manipulačnej chodby, oddelenej od sušiacej komory. Toto oddelenie lzä previesť voľnými plechovými tabulami, ktoré dľa potreby môžu byť pri obracaní alebo vyhrňovaní sušených výrobkov na jednotlivých miestach odňaté, takže robotníci neprídu s dýmovými plyny vôbec do styku.

§ 3.

Aby sa zamedzil úplne prístup dýmových plynov z kúreníšť do vlastných sušiarieň, keď sú v nich robotníci zamestnaní nastieraním a obracaním materiálu k sušeniu alebo prenášaním čiastočne usušených výrobkov na teplejšie liesky a pri vyberaní usušeného tovaru, treba otvorené ohnišťia tak zariadiť, aby sa dľa potreby daly uzavrieť od vlastnej sušiarne. Aby sa však po tú dobu zamedzilo vnikaniu dýmových plynov do miestností, z ktorých sa kúreníšťia obsluhujú, bud' zároveň postarané o odvádzanie týchto plynov na vonok zariadením vlasných kanálov alebo trúb spojených s komínom alebo ventilačnou trúbou. Chodby alebo miestnosti, z ktorých sa kúreníšťia obsluhujú, treba mimo toho opatriť patrične umiestnenými a na vonok vedúcimi ventilačnými otvory, aby podľa potreby plyny, ktoré predsa snád' z kúreníšťia do miestností týchto vnikly, mohli byť ihneď odvádzané.

§ 4.

Okná sušiacich komôr bud'te zariadené k otváraníu z vonku a zo vnútra.

§ 5.

Aby robotníci na povale zamestnaní neboli dýmovými plyny obťažovaní, treba nielen dlážku tejto miestnosti, ktorá je zároveň stropom horejšej sušiacej komory, ale aj dlážkou prechádzajúce násypné otvory, ako aj ventilačné prieduchy, ktoré vedú povalom, udržovať